

Sygn. akt *V Ca 1159/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Agnieszka Wiśniewska
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko (...) w B. (W.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt I C 3840/20

1. uchyła zaskarżony wyrok w punkcie I. co do kwoty 50 € (pięćdziesiąt euro) i w tym zakresie postępowanie umarza;
2. oddala apelację w pozostałym zakresie;
3. zasądza od W. A. Hungary L. R. w B. (Węgry) na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt *V Ca 1159/21*

UZASADNIENIE

Biorąc pod uwagę, że Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. zważył, co następuje:

Strona powodowa domagała się w niniejszym procesie zasądzenia na swoją rzecz kwoty 50 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 listopada 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Strona pozwana, w sprzeciwie od wydanego w sprawie w dniu 25 września 2020 r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w całości.

Od powyższego wyroku strona pozwana wniosła apelację, skarżąc go w całości.

W piśmie procesowym z dnia 17 listopada 2021 r. strona pozwana uznała roszczenie główne w kwocie 50 euro i wskazała, że dniu 28 października 2021 r. powyższa kwota została zaspokojona w drodze przelewu bankowego.

W odpowiedzi na powyższe pismo, strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 23 listopada 2021 r. cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia głównego i wniosła

o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia — aż do wydania wyroku. Natomiast zgodnie z art. 355 k.p.c. Sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew. Zgodnie z paragrafem 4 art. 203 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem, lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego cofnięcie powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie należności głównej nie było sprzeczne z prawem, lub zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało też do obejścia prawa. W związku z tym Sąd Okręgowy, kierując się dyspozycją art. 386 § 3 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, Sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie, uchylił zaskarżony wyrok w punkcie I. co do kwoty 50 euro i w tym zakresie postępowanie umorzył.

Jednocześnie Sąd Okręgowy ocenił, iż apelację w pozostałym zakresie, tj. w zakresie zasądzonej należności odsetkowej oraz w zakresie zasądzonych przed Sądem Rejonowym kosztów procesu należy uznać za bezzasadną a podniesione w niej zarzuty nie mogły skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia. Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne zarówno dokonane przez Sąd instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazaną w pisemnych motywach orzeczenia. Zasadniczo Sąd Okręgowy w całości podzieliłby decyzję Sądu I instancji co

do zasadność powództwa w zakresie należności głównej i apelacja w tym zakresie, gdyby nie doszło do cofnięcia powództwa — wobec spełnienia świadczenia w toku procesu — musiałyby ulec oddaleniu. Skoro zaś zasadne byłoby powództwo co do należności głównej, to prawidłowo Sąd Rejonowy - kierując się dyspozycją art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c., uwzględnił żądanie pozwu w zakresie należności odsetkowej. Prawidłowa też była decyzja Sądu I instancji o zastosowaniu do rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu wyrażonej w art. 98 § 1 k.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i zasądzenie tychże kosztów od pozwanej na rzecz powódki, jako strony wygrywającej proces.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację w pozostałym zakresie, tj. w zakresie ponad należność główną w kwocie 50 euro.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika strony powodowej w kwocie 120 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), według stanu na dzień wniesienia apelacji.